

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **Ing. D. B.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 19. 11. 2019, č. j. MPSV-2019/83547-513/2, ve věci žádosti o obnovu řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce se vyzývá, aby do 15 dnů od doručení tohoto rozsudku zaplatil soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Nebude-li soudní poplatek v této lhůtě zaplacen, bude soudem vymáhán.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále též „*napadené rozhodnutí*“), kterým ministryně práce a sociálních věcí zamítla jeho rozklad proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 4. 2019, č. j. MPSV-

2019/60134-421/1 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení, které bylo pravomocně skončeno rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 6. 2016, č. j. MPSV-2016/93894-421/1, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Hradci Králové (dále jen „*úřad práce*“) ze dne 11. 4. 2016, č. j. TUC-289/2016-P, o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 9. 12. 2015 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o zaměstnanosti*“).

2. Podle napadeného rozhodnutí nebyly zákonné podmínky pro obnovu řízení splněny, neboť nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce nemohl v původním řízení uplatnit, ani se provedené důkazy neukázaly nepravdivými. Žalobce měl a mohl zdravotní důvod, který mu bránil dne 9. 12. 2015 plnit povinnost součinnosti s úřadem práce, prokázat již v původním řízení. V napadeném rozhodnutí se rovněž zdůrazňuje, že postup správních orgánů v původním řízení i zákonnost jejich rozhodnutí byly předmětem soudního přezkumu, v jehož rámci krajský soud ani Nejvyšší správní soud pochybení neshledaly.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítl, že žalovaný správní orgán ani rozkladová komise žalovaného se nijak nevypořádaly s předloženou lékařskou zprávou MUDr. K. ze dne 13. 11. 2015. Tato lékařská zpráva podle něj představuje nový důkaz a zákonný důvod pro obnovu řízení ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.
4. Žalobce uvedl, že zmíněná lékařská zpráva nebyla určena pro něj ani pro správní orgány, žalobce ji získal u svého obvodního lékaře až po nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Zprávu předložil Krajskému soudu v Hradci Králové tehdejší žalobcův zástupce Mgr. H., soud ji však nijak nekomentoval a nevzal v úvahu.
5. Lékařská zpráva MUDr. K. ze dne 13. 11. 2015 podle žalobce prokazuje, že MUDr. K. nesplnila zákonnou povinnost lékaře spočívající v odborném posouzení zdravotní způsobilosti žalobce jako uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti vůči úřadu práce. Uvedenou povinnost odborného posouzení jmenovaná lékařka přenesla na nespécializovaného lékaře, a to na obvodní lékařku žalobce, na jejímž zvážení ponechala, zda bude žalobci vystaveno potvrzení pro úřad práce. Žalobce zdůraznil, že v rozporu s tím MUDr. K. uvedla ve svém potvrzení pro úřad práce ze dne 27. 1. 2016, že zdravotní stav žalobce mu dovoloval dne 13. 11. 2015 plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Posouzením zdravotní způsobilosti žalobce plnit povinnosti vůči úřadu práce se přitom nezabývala.
6. Žalobce uvedl, že v přímém důsledku zanedbání povinnosti MUDr. K. posoudit jeho zdravotní způsobilost plnit povinnost vůči úřadu práce nemohl splnit svoji povinnost vůči úřadu práce a prokázat zdravotní nezpůsobilost předložením lékařského posudku od svého ošetřujícího lékaře. Potvrzení MUDr. K. ze dne 27. 1. 2016, které bylo klíčovým podkladem pro rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, se ukázal být na základě lékařské zprávy téže lékařky ze dne 13. 11. 2015 nepravdivým důkazem. Podle žalobce tak správní orgány nezjistily skutkový stav věci a došlo i k porušení čl. 26 odst. 3, čl. 30 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

7. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by novou skutečností, kterou žalobce nemohl v původním řízení doložit, byla lékařská zpráva MUDr. K. ze dne 13. 11. 2015. Podle žalovaného z této lékařské zprávy nevyplývá, že by se žalobce nebyl schopen dostavovat na úřad práce. Lékařská zpráva uvádí subjektivní sdělení žalobce ošetřující lékařce, že není schopen chodit na úřad práce. V části věnující se objektivnímu zjištění lékařky však zpráva neobsahuje žádné konkrétní informace, že by žalobce nebyl schopen plnit povinnosti vůči úřadu práce. Nelze mít za to, že by uvedená lékařská zpráva měla vliv na skutkové posouzení věci učiněné v původním řízení. Žalobcem uplatněný důkaz (lékařská zpráva) neodůvodňuje jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování.
9. Žalovaný nesouhlasil ani s tím, že by ošetřující lékařka MUDr. K. zanedbala zákonnou povinnost ohledně posouzení zdravotní způsobilosti žalobce plnit povinnosti vůči úřadu práce. Uvedl, že jestliže jmenovaná lékařka nevystavila žalobci potvrzení o tom, že mu zdravotní stav brání v dostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu (9. 12. 2015), pak toto u žalobce zjevně neshledala. Ani další lékařské zprávy, které žalobce předložil, neprokazují vážný důvod, kterým by žalobce omluvil nesplnění povinnosti dostavit se na úřad práce dne 9. 12. 2015.
10. Žalovaný rovněž namítl, že žalobce uplatňoval předmětnou lékařskou zprávu již v rámci soudního přezkumu původního rozhodnutí, a tudíž nedodržel lhůtu pro uplatnění důvodu obnovy řízení, která činí 3 měsíce ode dne, kdy se o důvodu obnovy dozvěděl.
11. Žalobní námitky týkající se postupu správních orgánů v původním řízení nemohou být podle žalovaného předmětem řízení o povolení obnovy řízení. Současně žalovaný zdůraznil, že krajský soud ani Nejvyšší správní soud neshledaly pochybení v procesním postupu ani v zákonnosti správních rozhodnutí. Poukázal na konstatování Nejvyššího správního soudu, že MUDr. K. vyšetřila žalobce zhruba měsíc před stanoveným termínem jednání na úřadu práce, a v té době byl žalobce zdravotně způsobilý plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Nejvyšší správní soud uvedl, že jestliže se žalobcův zdravotní stav během následujícího měsíce natolik zhoršil, že by mu bránil dostavit se na jednání k úřadu práce, měl to doložit lékařskou zprávou z odpovídající doby, a pokud byl žalobce v dané době schopen písemně komunikovat s úřadem práce a srozumitelně reagovat na jeho výzvy, zřejmě netrpěl takovými intenzivními zdravotními problémy, které by mu znemožnily dostavit se na úřad práce.
12. Žalovaný uvedl, že pokud ani Nejvyšší správní soud neshledal v postupu správních orgánů pochybení, jsou námitky, podle nichž krajský soud nevzal lékařskou zprávu MUDr. K. ze dne 13. 11. 2015 v úvahu, a že potvrzení MUDr. K. ze dne 27. 1. 2016 bylo nepravdivé a odporovalo předchozí lékařské zprávě této lékařky, irelevantní. Z lékařské zprávy ze dne 13. 11. 2015 neplyne nic, co by činilo potvrzení MUDr. K. ze dne 27. 1. 2016 nepravdivým.
13. Dále se žalovaný obecně vyjádřil k požadavku součinnosti uchazeče o zaměstnání s úřadem práce s tím, že pokud uchazeč o zaměstnání není podle lékařského posudku schopen plnit povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání, byl by z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti.

14. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobce

15. Žalobce se v reakci na vyjádření žalovaného vymezil vůči názoru, že lékařská zpráva MUDr. K. ze dne 13. 11. 2015 nemá vliv na posouzení věci. Uvedl, že jeho hlavním argumentem je fakt, že jmenovaná lékařka neplnila své zákonné povinnosti, neboť se nezabývala jeho schopností plnit povinnosti vůči úřadu práce a nechala jejich posouzení na obvodní lékařce. Zopakoval, že tato skutečnost mu zabránila doložit lékařské zprávy pro úřad práce. Vymezil se vůči tvrzení, že jmenovaná lékařka u něj neshledala takový zdravotní stav, který by mu bránil v dostavení se na úřad práce.
16. Argumentaci žalovaného o tříměsíční subjektivní lhůtě označil za nepřípustnou novotu, kterou měl žalovaný uplatnit v rámci vyřízení žádosti o obnovu řízení, nikoli až před soudem. Měl za to, že všechny relevantní důvody ohledně podání žádosti o obnovu řízení, včetně termínu jejího podání, dostatečně objasnil v samotné žádosti o obnovu řízení.
17. Závěrem uvedl, že žádný ze správních orgánů ani soudů se nevypořádal s tím, že MUDr. K. v lékařské zprávě ze dne 13. 11. 2015 instruovala obvodní lékařku ke zvážení, zda vystaví žalobci potvrzení pro úřad práce. Z uvedeného důvodu nemohla jmenovaná lékařka zdravotní způsobilost žalobce hodnotit. Její potvrzení ze dne 27. 1. 2016 je s tímto v rozporu a je tedy nepravdivé.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., neboť účastníci řízení s takovým projednáním věci nevyjádřili nesouhlas. Při posouzení zákonnosti postupu správních orgánů soud vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Z obsahu správního spisu vyplývá, že úřad práce vydal dne 11. 4. 2016 rozhodnutí č. j. TUC-289/2016-P, kterým byl žalobce podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. a) zákona o zaměstnanosti vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání. Důvodem pro jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání byla skutečnost, že se žalobce dne 9. 12. 2015 nedostavil na plánovanou schůzku na úřad práce, ač byl s termínem schůzky prokazatelně seznámen a poučen o povinnosti součinnosti s úřadem práce. Téhož dne (9. 12. 2015) byl vyzván k doložení zdravotních důvodů bránících v jednání ve stanoveném termínu lékařským posudkem, na což žalobce reagoval informací, že je v péči ambulantního psychiatra a termín další návštěvy má stanoven na 13. 1. 2016. Dne 13. 1. 2016 vyznamenal e-mailem úřad práce o změně psychiatrické ambulance, žádné potvrzení (lékařský posudek) od ošetřujícího lékaře nedoložil. Úřad práce následně požádal ošetřující lékařku MUDr. K. dne 27. 1. 2016 o potvrzení, zda žalobcův zdravotní stav dovoľoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání a dostavit se na úřad práce dne 9. 12. 2015. MUDr. K. potvrdila, že zdravotní stav dovoľuje žalobci plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, naposledy byl u ní ošetřen dne 13. 11. 2015 a na další návštěvu se již nedostavil. Úřad práce poté vyzval žalobce k osobnímu jednání dne 17. 2. 2016. Dne 17. 2. 2016 se žalobce k jednání na úřadu práce nedostavil, ač si výzvu převzal, a nedoložil ani

zdravotní důvody, jež mu bránily dostavit se k jednání. Pouze e-mailem sdělil úřadu práce, že nemůže komunikovat s kontaktním pracovištěm ve Dvoře Králové nad Labem.

20. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí odvolání, k němuž přiložil zprávu MUDr. J. Š., praktické lékařky, ze dne 2. 3. 2016, a zprávy MUDr. Z. K. z psychiatrické ambulance ze dne 1. 3. 2016 (vedle razítka a podpisu jmenované lékařky je uvedena MUDr. D. D.) a ze dne 19. 4. 2016. Odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 6. 2016, č. j. MPSV-2016/93894-421/1, jímž bylo rozhodnutí úřadu práce potvrzeno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 6. 2016.
21. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 14. 8. 2017, č. j. 32 Ad 15/2016 – 85, jenž nabyl právní moci dne 8. 8. 2017.
22. Žalobce napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 Ads 287/2017 – 77, jenž nabyl právní moci dne 3. 9. 2018.
23. Žalobce podal proti citovanému rozsudku krajského soudu i rozsudku Nejvyššího správního soudu ústavní stížnost, kterou Ústavní soud odmítl usnesením ze dne 19. 11. 2018, sp. zn. II. ÚS 3597/18.
24. Následně žalobce požádal žalovaného o obnovu řízení a k žádosti přiložil mimo jiné lékařskou zprávu MUDr. L. K. ze dne 13. 11. 2015. Tato žádost byla doručena žalovanému dne 25. 3. 2019. Žalobce v žádosti uvedl, že dne 13. 11. 2015 mu ošetřující lékařka MUDr. K. navzdory jeho žádosti nevystavila lékařskou zprávu pro úřad práce, namísto toho zaslala jeho praktické lékařce MUDr. R. zprávu, v níž uvedla, že žalobce není schopen docházet na úřad práce s tím, že ponechává na uvážení praktické lékařky, zda vystaví žalobci potvrzení pro úřad práce. Žalobce uvedl, že se MUDr. K. nezabývala jeho zdravotní způsobilostí plnit povinnosti vůči kontaktnímu pracovišti úřadu práce, a v důsledku toho nemohl prokázat svůj zdravotní stav lékařským posudkem ošetřujícího lékaře, a v rozporu s touto skutečností MUDr. K. dne 27. 1. 2016 nepravdivě uvedla, že byl schopen plnit povinnosti na úřadu práce, na základě čehož byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání. Uvedl, že z termínu schůzky 9. 12. 2015 byl řádně omluven, což dokládá i stanovení dalšího termínu schůzky na 17. 2. 2016, jinak by úřad práce zahájil řízení o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání dříve, již po 9. 12. 2015 a k 17. 2. 2016 nemohl doložit bez své viny lékařský posudek, neboť neměl ošetřujícího lékaře, který by mu jej mohl vystavit. Dále se vyjadřuje k hodnocení důkazů ze strany úřadu práce.
25. Žádost o povolení obnovy řízení žalovaný zamítl jako nedůvodnou prvostupňovým rozhodnutím. Rozklad žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítla ministryně práce a sociálních věcí napadeným rozhodnutím.
26. Součástí správních spisů, a to jednak v původním správním řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, jednak v řízení o povolení obnovy původního řízení, jsou následující lékařské zprávy, potvrzení a posudky:
 - zpráva ošetřující lékařky z oboru psychiatrie MUDr. L. K. ze dne 13. 11. 2015 z vyšetření žalobce téhož dne, v jejímž závěru se po shrnutí subjektivní anamnézy, která popisuje žalobcem udávané potíže s referentkami pobočky úřadu práce, a objektivní anamnézy, v níž se mimo jiné uvádí, že žalobce je orientován všemi směry, kooperuje

aktivně, ochotně, není depresivní, vnímání bez poruch, a diagnostického závěru lékařky, uvádí doporučení obvykle určené praktickému lékaři: „... *prosím na Vašem zvážení, zda vystavíte pacientovi potvrzení pro ÚP a OSSZ, kontrola za 6 týdnů*“;

- lékařský posudek praktické lékařky MUDr. J. R. ze dne 20. 11. 2015, z něhož vyplývá, že žalobce je zdravotně způsobilý s omezením „*výrazné omezení zraku, psychická dekompenzace*“;

- potvrzení MUDr. L. K. ze dne 27. 1. 2016, v němž lékařka potvrdila, že žalobce byl ošetřen v její ambulanci dne 13. 11. 2015 (*pozn.: chybně uvedeno 2016*), a z něhož vyplývá, že zdravotní stav žalobci dovozoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, tedy dostavovat se ve stanovených termínech úřadem práce na osobní návštěvy, projednat doporučená zaměstnání ve lhůtách stanovených úřadem práce, popř. nastoupit do doporučeného zaměstnání; žalobce byl seznámen se závěrem potvrzení MUDr. K., které mu bylo na jeho žádost ze strany úřadu práce též zasláno;

- potvrzení MUDr. D. D. ze dne 10. 3. 2016, v němž lékařka potvrdila, že žalobce byl ošetřen v její ambulanci dne 1. 3. 2016 a potvrdila, že zdravotní stav žalobci dovozoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání;

- lékařská zpráva MUDr. D. z vyšetření žalobce dne 1. 3. 2016, která uvádí provedené výkony, regulační poplatek a ordinované léky, a doporučení ke změně sociálního zázemí a úřadu práce ve zdravotní prospěch žalobce s tím, že pacient sám nevidí jiné řešení dané situace;

- zpráva MUDr. D. z vyšetření žalobce dne 1. 3. 2016, kde je místo podpisu a razítka MUDr. D. uvedeno razítko jiné lékařky, přičemž tato zpráva obsahuje totožné informace jako shora uvedená zpráva MUDr. D. z téhož dne, s jedinou výjimkou, a sice že před doporučení je doplněno, že „*psychické problémy a zdravotní stav pacienta brání v osobní komunikaci s KoP Dvůr Králové nad Labem*“; uvedenou zprávu zaslal žalobce úřadu práce e-mailem;

- zpráva praktické lékařky MUDr. J. R. ze dne 2. 3. 2016, z níž vyplynulo, že se doporučuje změna kontaktního pracoviště úřadu práce ve zdravotní prospěch žalobce;

- zpráva MUDr. Z. K. ze dne 19. 4. 2016, z níž vyplývá, že jde o doplnění potvrzení pro úřad práce ze dne 10. 3. 2016, a v níž se doporučuje změnit sociální zázemí a změnit úřad práce ve zdravotní prospěch pacienta.

27. Po právní stránce krajský soud posoudil věc následovně.

28. Obnova řízení na žádost účastníka řízení je mimořádným opravným prostředkem, jenž umožňuje prolomit překážku věci pravomocně rozhodnuté (*rei iudicatae*) a zasáhnout do pravomocného rozhodnutí ve věci samé, z důvodů skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí. Podmínky obnovy řízení jsou stanoveny v § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).

29. Podle § 100 odst. 1 „*řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení,*

které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

30. Podle § 100 odst. 2 správního řádu *„účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoli správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.“*
31. Obnova řízení se skládá ze dvou samostatných stadií. V prvním stadiu, které je upraveno ve shora uvedeném § 100 správního řádu, správní orgán zkoumá, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení. Správní orgán pravomocné rozhodnutí v prvním stadiu obnovy řízení meritorně neposuzuje, pouze rozhodne, zda obnovu řízení na žádost povolí či nepovolí. Jde i o zde projednávaný případ. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2004, č. j. 5 A 24/2002 - 34, konstatoval, že *„napadá-li žalobce rozhodnutí vydané v prvním stadiu řízení o obnově, může účinně namítat pouze to, že existují podmínky její přípustnosti z hlediska ustanovení § 62 správního řádu (pozn.: nyní podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu), nikoliv však okolnosti týkající se skutkového stavu věci, které lze uplatnit až ve druhém stadiu řízení o obnově, v němž by se znovu rozhodovalo ve věci“*. Krajský soud se proto v rámci žalobních námitek zabýval pouze otázkou, zda byly splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení, avšak nezasahoval do pravomocně skončeného řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, a ani nemohl opětovně hodnotit konkrétní skutkové okolnosti v jeho rámci. Nelze totiž směšovat důvody pro nařízení obnovy řízení s následnými důvody ve věci samé. Proto se krajský soud nezabýval ani námitkami žalobce, kterými vytýkal správním orgánům nedostatečně zjištěný skutkový stav a namítal, že v původním řízení došlo k porušení čl. 26 odst. 3, čl. 30 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Tyto námitky totiž jednoznačně směřují proti pravomocnému rozhodnutí ve věci samé a soud by se jimi mohl zabývat jediné „až“ v obnoveném řízení po vydání nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu. Ve fázi rozhodování o povolení obnovy řízení nejsou relevantní.
32. Krajský soud se zabýval tím, zda okolnosti, v nichž spatřuje žalobce důvody pro povolení obnovy řízení, je možné skutečně za tyto důvody považovat. Žalobce měl za to, že novým důkazem a důvodem pro obnovu řízení je lékařská zpráva MUDr. K. ze dne 13. 11. 2015, z níž podle něj vyplývá, že jmenovaná lékařka neposuzovala jeho zdravotní způsobilost plnit vůči úřadu práce povinnosti uchazeče o zaměstnání, protože toto posouzení přenechala praktické lékařce. Tím měla žalobci údajně znemožnit, aby doložil úřadu práce, že je zdravotně nezpůsobilý plnit povinnost součinnosti při zprostředkování zaměstnání.
33. Žalobce uvedl, že předmětnou zprávu získal u své obvodní lékařky *„až po nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného o vyřazení z evidence uchazečů.“* Současně však uvedl, že předmětnou lékařskou zprávu předložil jeho tehdejší právní zástupce Krajskému soudu v Hradci Králové. Je tedy zřejmé, že žalobce věděl o lékařské zprávě MUDr. K. minimálně již v době soudního řízení před Krajským soudem v Hradci Králové o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2016 o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí úřadu práce o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Toto soudní řízení pravomocně skončilo již dne 8. 8. 2017. Žalobce však podal žádost o obnovu řízení, v níž uplatnil lékařskou zprávu MUDr. K., až dne 25. 3. 2019. Žádost o obnovu řízení tedy žalobce jednoznačně podal více než po 3 měsících ode dne, kdy se o jím tvrzeném důvodu

obnovy řízení dozvěděl. Nesplnil tak zákonnou podmínku uvedenou v § 100 odst. 2 správního řádu, a již jen z toho důvodu nebylo možné žádosti o obnovu řízení vyhovět. Nejedná se přitom o skutkovou novotu, jak uvedl žalobce v replice, nýbrž o zákonem stanovenou podmínku přípustnosti žádosti účastníka řízení o obnovu řízení (§ 100 odst. 2 věta první správního řádu).

34. Nad rámec lze konstatovat, že by ve věci nebyla splněna ani zákonná podmínka obnovy řízení uvedená v § 100 odst. 1 správního řádu, a sice aby nově tvrzené skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohly odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Lékařská zpráva MUDr. K. ze dne 13. 11. 2015 by totiž nemohla odůvodnit jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Pří úvaze o uvedené otázce je klíčové, že předmětem rozhodování bylo vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. a) zákona o zaměstnanosti, neboť žalobce nedoložil úřadu práce žádné vážné důvody ve smyslu § 31 písm. a) a § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, které by mu bránily plnit povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání. Nedoložil totiž tvrzené zdravotní důvody, které mu podle lékařského posudku bránily plnit zmíněnou povinnost součinnosti, a nedostavil se k úřadu práce na schůzku dne 9. 12. 2015, a ani poté na následující schůzku dne 17. 2. 2016. Z lékařské zprávy MUDr. K. rozhodně nevyplývá, že by žalobce byl dne 9. 12. 2015 zdravotně indisponován do té míry, aby mu jeho zdravotní stav zabránil v dostavení se na jednání s úřadem práce. Lékařská zpráva uvádí subjektivní sdělení žalobce ošetřující lékařce, že není schopen chodit na úřad práce, avšak v části věnující se objektivnímu zjištění lékařky zpráva neobsahuje žádné konkrétní informace, že by žalobce nebyl schopen plnit nějaké povinnosti vůči úřadu práce. Z předmětné zprávy vyplývá, že jmenovaná lékařka sama žalobci nevystavila posudek (potvrzení) o tom, že není ze zdravotních důvodů schopen plnit povinnost součinnosti při zprostředkování zaměstnání, což je logické, neboť to je v souladu s objektivním zjištěním lékařky z vyšetření žalobce. Lékařka dle předmětné zprávy ponechala na zvážení praktické lékařky žalobce, zda se tato na svoji vlastní odpovědnost rozhodne posudek žalobci vystavit. Tuto skutečnost rozhodně nelze vykládat takovým způsobem, jakým to činí žalobce, a sice že to znamená, že jmenovaná lékařka zanedbala svoji zákonnou povinnost, když potvrzení nevystavila žalobci sama. Nelogický je i závěr, že pokud následně MUDr. K. v potvrzení ze dne 27. 1. 2016 uvedla, že žalobce je podle ní zdravotně způsobilý plnit povinnost součinnosti při zprostředkování zaměstnání, jde o nepravdu, protože předtím ponechala na zvážení praktické lékařky, zda tato sama žalobci potvrzení vystaví či nevystaví. Naopak by bylo jednoznačně rozporuplné, pokud by MUDr. K. v potvrzení ze dne 27. 1. 2016 náhle uvedla, že žalobce nebyl zdravotně způsobilý k plnění součinnosti při zprostředkování zaměstnání, ačkoli předtím dospěla k opačnému závěru a potvrzení pro úřad práce žalobci nevystavila. Krajský soud zdůrazňuje, že obě dvě zprávy lékařky MUDr. K. (ze dne 13. 11. 2015 a ze dne 27. 1. 2016) spolu korespondují a jednoznačně potvrzují závěr, že podle jmenované lékařky byl žalobce v rozhodném období zdravotně způsobilý k tomu, aby požadovanou součinnost při zprostředkování zaměstnání plnil.
35. Závěrem nezbyvá než odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v dané věci (rozsudek ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 Ads 287/2017 – 77). Nejvyšší správní soud zde uzavřel, že pokud byl žalobce v dané době (9. 12. 2015) schopen písemně komunikovat s úřadem práce a srozumitelně reagovat na jeho výzvy, netrpěl takovými intenzivními zdravotními problémy, které by mu znemožnily dostavit se na úřad práce.

V projednávané věci nebylo klíčové, že MUDr. K. ponechala na úvaze praktické lékařky, zda sama vystaví potvrzení pro úřad práce, nýbrž že neshledala podmínky pro to, aby předmětné potvrzení v daný okamžik žalobci vystavila sama na vlastní odpovědnost. Z její lékařské zprávy ze dne 13. 11. 2015 nevyplývá, že by žalobci bránil jeho zdravotní stav v plnění povinností při zprostředkování zaměstnání. Tvzení, že jmenovaná lékařka zanedbala svoji zákonnou povinnost a neposoudila žalobcovu zdravotní způsobilost k plnění součinnosti při zprostředkování zaměstnání, je ničím nepodložená úvaha žalobce. Nelze přisvědčit ani úvaze, že žalobci bylo znemožněno předložit lékařský posudek, jenž by dokládal jeho zdravotní nezpůsobilost plnit součinnost při zprostředkování zaměstnání. Skutečnost, že ošetřující lékař pacientovi na jeho žádost posudek nevydá, neznamená, že jiný lékař nemůže dospět k jiným odborným závěrům. To však není projednávaný případ.

36. S ohledem k uvedeným skutečnostem krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. **žalobu jako nedůvodnou zamítl.**

VI. Náklady řízení

37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení nebyl úspěšný. Žalovaný správní orgán, který sice měl ve věci úspěch, však právo na náhradu nákladů řízení nemá, jelikož se jednalo o řízení ve věci pomoci v hmotné nouzi.

VII. Povinnost zaplatit soudní poplatek

38. Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*poplatkový zákon*“) neobsahuje osobní ani věcné osvobození pro řízení ve věcech uchazečů o zaměstnání. Může být přiznáno jen individuální osvobození usnesením předsedy senátu za podmínky stanovené § 36 odst. 3 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003 - 101). V projednávané věci soud posuzoval podmínky pro osvobození žalobce od soudních poplatků jako předběžnou otázku v rámci rozhodování o žádosti žalobce o ustanovení zástupce, přičemž shledal, že žalobce tyto podmínky nesplňuje (srov. usnesení ze dne 29. 4. 2020, č. j. 32 Ad 3/2020 - 49, které nabylo právní moci dne 5. 5. 2020). Poplatkový zákon obsahuje v § 11 odst. 1 výčet řízení, která jsou ze zákona osvobozena od soudního poplatku (tzv. věcné osvobození). Z hlediska zákona o zaměstnanosti se věcné osvobození netýká řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 zákona o zaměstnanosti (§ 11 odst. 1 písm. b) poplatkového zákona). Žalobce je proto povinen zaplatit soudní poplatek za řízení. Protože dosud soudní poplatek, jenž je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, nezaplatil, zavázal jej soud k povinnosti zaplatit soudní poplatek za žalobu výrokem III. tohoto rozsudku ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 9 odst. 1, odst. 6 poplatkového zákona. Soudní poplatek činí 3 000 Kč podle pol. 18 bod 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků a lze jej zaplatit v kolcích na připojeném tiskopise nebo na bankovní účet Krajského soudu v Hradci Králové č. 3703-6828511/0710, variabilní symbol 3240000320. Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude soudem vymáhán.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 15. října 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně